

- Ha Krisztus belép az életünkbe, akkor Ő nyugalmat és belső békét biztosít számunkra, mert a saját képmására alakít át bennünket.
- Ha igazán befogadjuk Őt, akkor hatalmat ad arra, hogy igazán Isten fiaivá legyünk, az életmódunk és a természetünk által is.

V. Jézus a nagy tanító

1. Miben különbözött Jézus tanítása a papok és az írástudók tanításától?

- Az apostolok beszámolóiban azt olvashatjuk, hogy Jézus tanításában hatalom és átható erő nyilatkozott meg. **Ján. 7,46. Mt. 7,29.**
 - „*Ennek az volt az oka, hogy soha ember nem élt úgy, mint Ő. Ha másként élt volna, mint ahogy élt, akkor nem tudott volna úgy beszélni, ahogy beszélt. Szavaiban meggyőző erő volt, mert egy szent és tiszta szívből fakadtak, telve szeretettel és együttérzéssel, jóakarattal és igazsággal.*” (EGW: N.L. 339,2.)
- Minden esetben tiszta összefüggéseiben ismertette az Írásokat az emberekkel.
 - Tanítása mentes volt minden emberi torzítástól, ezért a Messiás-várással kapcsolatos tévedéseket is igyekezett korrigálni. **Lk. 4,16-21. - Ésa. 61,1-2.**

2. Milyen eszközöket használt Jézus arra, hogy könnyen érthetővé és maradandóvá tegye tanításainak lényegét?

- Ha az egyszerű és világos beszédét nem értették meg, akkor a mindennapi életből vett példázatokkal próbálta közelebb hozni mondanivalóját az emberek értelméhez.
 - Mivel az irgalmasságról adott tanítását nem értették, ezért elmondta előttük az irgalmas samaritanusról szóló példázatát. **Lk. 10,25-37.**
- Ha még így sem értették meg, akkor a saját életében bemutatott gyakorlati lecké által tette maradandóvá annak az isteni elvnek a megértését és mibenlétét.
 - A tetten kapott bűnös nő esete által mutatta be, hogy mit jelent az Isten szerinti irgalmasság a gyakorlatban. **Jn. 8,3-9.**

3. Milyen természetes következménye van annak, ha egy ember valóban megértette Jézus tanításainak a lényegét?

- Jézus a tanításaiban arra is kitért, hogy az Ő tanításai milyen változást munkálnak, és azok miként valósulhatnak meg egy ember életében.
 - A farizeus főemberrel, Nikodémussal folytatott beszélgetése közben mondta el ennek a titkát. **Jn. 3,3-5.**
 - „*Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg Istennek országát.*”
 - „*Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.*”
- Miközben folyamatosan igyekszünk megismerni Jézus tanításait, eközben Őt magát is megismerjük, ami számunkra az örök élet bizonyosságát jelenti. **Jn. 5,39.**

MEGISMERNI AZ ELKÜLDÖTT JÉZUS KRISZTUST

János 17,3.

I. Bevezetés

1. Imájában miért választja el Jézus egymástól „az egyedül igaz Isten” fogalmát és az elküldött Jézus Krisztust, hiszen Ő is egyike a háromszemélyű Istenségnek?

- Aki az „*egyedül igaz Isten*” megnevezést csak az Atyára vonatkoztatja, az megfélemedezik arról, hogy ebben a meghatározásban bennfoglaltatik mindhárom isteni személy, így az is, aki Fiúvá lett.
 - Ez a megnevezés csak szűkebb értelemben korlátozódik az Atyára, aki ekkor egyedül képviseli az Istenséget azon a szinten, ahol az Istenség eredetileg van, mármint a teremtett világhoz viszonyítva.
 - Ebben az időszakban úgy a Fiú, mint a Szentlélek küldetést végez az emberi család megváltása érdekében, és amíg ez a küldetés fenn áll, addig mindkét isteni személy alárendelt pozícióban van az Atyához viszonyítva.
- Ezzel az imakérésével Jézus nem az Istenségére akarja irányítani figyelmünket, hanem a szolgálai létformát felvett Krisztus megismerését akarja hangsúlyozni.
 - Mivel pedig a „*Jézus Krisztus*” meghatározás az emberré lett Isten megnevezése, ezért imájában az ember Jézus megismerését állította elének az örök élet feltételeként.

2. Miért válik ennyire fontossá az emberi létének, a testet öltött Isten Fiának a megismerése, vagyis az ember Jézus Krisztus ismerete?

- Mert ennek az ismeretnek hiányában „*a tanításnak akármilyen szele*” képes megteveszteni bennünket. **Eféz. 4,13-14.**
 - Pál apostol szerint ugyanis Sátán szándéka éppen az, hogy a Jézusról való ismeretekben támasszon hamis tanításokat.
 - A végidőben a választottak megtévesztésének ez lesz az egyik módja. **Mt. 24,24.**
- A lelki ajándékok viszont éppen azért adtak, hogy a Jézus Krisztusról való ismereteinkben egységes meggyőződést és hitre jutást munkálja közöttünk.
 - „*Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra.*” **Ef. 4,13.**
- Krisztusnak ez a megismerése azonban csak személyes igetanulmányozás által lehetséges, amikor a hitünk és az ismeretünk nem elképzeléseken alapszik, hanem azon, hogy mint van megírva, mint olvassuk Isten Igéjében.

3. Adott-e Isten kinyilatkoztatást az Ószövetség irataiban arról, hogy milyen módon fog megjelenni a megígért Messiás, vagyis Krisztus?

- A Messiásra vonatkozó első prófécia az Édenben hangzott el, közvetlenül az első bűn elkövetése után. **I. Móz. 3,15.**

- Ez a prófécia még csak azt mondta el, hogy a Messiás, mint „*az asszony magva*”, emberként fog megjelenni, és élet-halál küzdelemben szerez teljes győzelmet Sátán és a bűn felett.
- Ésaiás próféta viszont azt mondja el, hogy a Messiás testet öltése kisgyermekként fog bekövetkezni, de ez a megszülető kisgyermek több lesz, mint egyszerű ember. **Ésa. 9.6-7.**
- Mikeás pedig arra mutat rá, hogy a Messiásnak Betlehemben kell megszületni, amikor ugyan, mint egy kisgyermek lép be az emberi család történelmébe, származása azonban mégis „*eleitől fogva, öröktől fogva van*”. **Mik. 5,2.**
 - Heródes ennek a prófécianak a megismerése után irányította Betlehembe a napkeleti bölcseket. **Mt. 2,4-6.**
- Ésaiás még azt is elmondja, hogy szűztől fog megszületni a Messiás, mint kisgyermek. **Ésa. 7,14.**
- Dániel pedig a történelem idősíkjába illesztve nyilatkoztatja ki a Messiás színre lépésének időpontját. **Dán. 9,25.**
 - Pál apostol ezt azzal egészíti ki, hogy amikor a megváltás tervében elérkezik „*az időnek teljessége*, (akkor) *kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett.*” **Gal. 4,4.**

II. A testté lett Krisztus

1. Mit tudhatunk Krisztus testté-lételének körülményeiről, hogyan és milyen módon lett hozzánk hasonló emberré?

- A Szentlélektől fogantatás eseményében Isten - csak általa ismert módon, de valószínűleg - egy földi anya méhében helyezte a Szentháromság egyik tagjának a személyiségét.
- Az Istenségnek ez a Személye emberi természetet és testet kapott ebben az eseményben, az Isten teremtő hatalma által. **Zsid. 10,5.**
- Az Istenséghez való viszonyában ezzel egy minőségi változás következett be, aminek kihatása az egész örökkévalóságra kihat, hiszen azt, hogy „*embernek Fia*”, ezt az örökkévalóságban is meg fogja őrizni, mindig a testvérünk marad.
- Ebben az állapotában Ádámhoz hasonlóan Ő is az Isten Fiává lett, ahogy az a megváltás tervében már eleve le volt fektetve. **Zsid. 1,5/b. Mát. 3,17.**
- Isteni személyisége azonban az emberi testben is megőrizte a kizárólag Istent megillető tulajdonságokat.

2. Milyen bizonyítékot találhatunk a Bibliában arra vonatkozóan, hogy Jézus ekkor az emberi formájában is teljesen megőrizte az isteni személyiségét?

- Jézus nagyon határozottan vallotta önmagáról, hogy az Ő élete önmagában van, ezért a léte nem függ senkitől és semmitől. **Ján. 5,26. 10,17-18.**
- A bűnök megbocsátásának joga is isteni hatalmáról tett bizonyosságot. **Luk. 5,20-25.**
- Istenségéről tett bizonyosságot az is, hogy nagyon sokszor az Isten teremtő hatalmával szólt és cselekedett az emberek között. **Mk. 4,39. Jn. 5,8; 11,43.**

- Jézus ugyanis nem lehet példaképünk a megszentelődésünk folyamatában, Ő a megszentelt élete példáját mutatja be és állítja elénk.
 - Mivel a bűnös természettől megszabadulni csak nekünk kell, ezért ebben a vonatkozásban nem lehet példa számunkra
 - Nála ugyanis a szent élet nem egy egész életen át tartó küzdelem végeredményeként alakult ki, mint a mi esetünkben, hanem egy születésbeli állapot volt, amit egész életén keresztül kellett megőriznie. **Lk. 1,35/b.**
- Szent életét csak célként állítja elénk, hogy Istennel összekapcsolódva mi is próbáljuk meg elérni azt a szintet, amit élete által Ő mutatott be és állított elénk.
 - „*Krisztus élete a tökéletes emberi életet példázta. Emberi természetében pont olyan volt, mint amilyen te lehetsz...*” (SDA BC 5. 1124.)

6. Az Ige mintha párhuzamba állítaná Jézus győzelmes életét a mi győzelmeinkkel, milyen vonatkozásban állhat az Ő győzelmes élete példaként előttünk? Jel. 3,21.

- Ez az igei kijelentés nem Jézus győzelmének a módját állítja példaként elénk, hanem magának a győzelemnek a tényét.
 - Mi is csak akkor ülhetünk Jézus királyiszékébe, ha győzünk, mint ahogy Jézus is csak azért ülhetett az Atya királyiszékébe, mert Ő is győzött, mert diadalmos győzőként ment vissza a Mennybe.
- Az újjászületett ember győzelmeiben azonban van egy pont, ahol Jézus valóban hozzánk hasonló törvényszerűség alapján tudott győztes maradni a kísértésekben.
 - „*Azért jött, hogy úgy állja ki a próbát, ahogyan nekünk kell, s ezzel a hit és engedelmisség példáját adta.*” (JÉ, 91.)
 - „*Krisztusnak az emberi természet gyengeségében kellett találkoznia annak a valakinek a kísértésével, aki egy magasabb rendű természetnek a hatalmával rendelkezik... De Krisztus emberi természete isteni természettel egyesült, és ezzel az erővel el tudta viselni mindazt a kísértést, amit, amelyet Sátán felvonultatott ellene, sőt, meg tudta tartani lelkét a bűntől érintetlen állapotban. Ezt a győztes hatalmat ajándékozta Ádám minden fiának és lányának, akik hit által elfogadják jellemének igazságát.*” (SDA BC 7/a. 927.)
- A győzelemhez tehát Jézusnak is az isteni erőre volt szüksége, hogy elbirja viselni azokat a kísértéseket, amelyeket Sátán felvonultatott ellene.
- Ez az isteni erő azonban nem a saját isteni ereje volt, mert azt nem vehette igénybe a Sátán elleni küzdelemben.
- Jézusnak úgy kellett győzni Sátán ellen, azon a módon, ahogyan mi is győzhettünk.

7. Miért képezi az örökéletre jutásunk feltételét az, hogy megismerjük Jézus Krisztust, mit jelent a mi számunkra Ő?

- Hála legyen Istennek, hogy Jézusban egy olyan Megváltónk van, aki bár hozzánk hasonló fizikai testben élt itt a földön, de egész belső lényében tiszta és szent volt.
- Jézus olyan életet akar nekünk tulajdonítani, amely mentes a bűn megromító hatalmától, amiben nem folytatódik tovább az önző kívánságok elleni küzdelem.

- A kísértésnek azt a megnyilatkozását, amikor tőlünk idegen gondolatokat és kívánságokat sugall a kísértő, **kívülről jövő kísértés**-nek nevezzük.
- Amikor viszont olyan dolgokon keresztül ér a kísértés, amelyekkel korábban már azonosultunk, amiknek átadtuk magunkat, akkor ezek a vágyak és kívánságok már személyiségünk részei, ezért a kísértésnek ezt a fajtáját már belső, azaz **belülről ható kísértés**-nek nevezzük.
- Mivel Jézus szent lény volt, ezért Őt Pál apostol szerint Jézust nem lehetett kísérteni bűnre, sem belülről, sem kívülről, neki a bűn nem jelentett kísértést.
 - „*Jelleme tökéletes iszonyt fejezett ki a bűnnel szemben.*” (SDA BC 5. 1142.)
 - „*Egy gondolattal sem, az érzelemnek egy árnyalatával sem válaszolt a kísértésekre.*” (RH, 1887. nov. 8.)

4. Mit kell érteni Pálnak azon a kijelentésén, miszerint a megszületett Megváltónak „**tökéletességre**” kellett jutnia ahhoz, hogy „**örök üdvösség szerzője**” legyen?

- Jézusnak nem erkölcsi értelemben volt szüksége fejlődésre a tökéletességre jutásához, az Ő tökéletességre jutását teljesen más vonatkozásban kell érteni.
 - Az a Pál, aki Jézusról úgy nyilatkozik, hogy „*szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott*” (Zsid. 7,26.), nem mondhatta ugyanabban a levelében ennek pont az ellenkezőjét.
 - Pál kijelentésének a félreértelmezése volna, ha azt gondolnánk, hogy Jézus lelki természete nem volt tökéletes, de egy egész életen át tartó küzdelem eredményeképpen végül eljutott a tökéletességre.
- Jézus számára a tökéletességre jutás mindenekelőtt az emberi mivoltára vonatkozott, hiszen egy magatehetetlen gyermekorból kellett az érett férfikorig eljutnia, azaz tökéletesednie.
 - Mint embernek, meg kellett tanulnia az Istenre hagyatkozás szükségletét, hogy tudatosan és emberi módon használja az emberek számára adott lehetőségeket, mint egy szükségletet
- Mivel teljesen ember volt, ezért csak fokozatosan bontakozott ki előtte, és csak fokozatosan ismerhette fel a küldetését is, a megváltással kapcsolatos feladatait.
 - Ezért inkább elmondható az, hogy a küldetését vitte tökéletességre, vagyis teljességre juttatta akkor, amikor a Golgotán bekövetkezett a megáldoztatása.
- „*Megváltónkban nem nyilatkozott meg tökéletlenség vagy emberi gyengeség.*” (PP 502,1. **Hiba! A könyvjelző nem létezik.**)
- „*Az emberi szemeknek csak ember volt, de Ő egy tökéletes ember volt. Emberi természetében az isteni jellem megtestesülése volt... Benne lakott, noha emberi testben, minden tökéletesség, minden kiválóság.*” (Ifj. Nev. 1897. IX. 16.)

5. Isten Igéje Jézust példalépül állítja elénk, – az előbbieket fényében hogyan és mi- ben lehet nekünk Jézus példaképünk?

- Egy dolgot mindenkinek el kell felejtetni teljesen és véglegesen: - azt, hogy Jézus a bűn világában élő ember példaképe lehet mindenben.

- „*A tenger megismerte hangját és engedelmeskedett parancsának. Betegség és halál meghajolt tekintélye előtt, és zsákmányukat visszaadták Neki. A Nap felismerte Őt, és haláltusája alatt homályba burkolózott. A sziklák ismerték Őt, és kiáltására remegve hasadtak darabokra. Az élettelen természet ismerte Krisztust, és tanúbizonyságot tett istenségéről.*” (EGW: J.É. 679. old.)

- Olyan szintű tiszteletet és imádatot fogadott el, ami egyedül csak Istent illethet meg, a mennyei angyalok mindig visszautasították. **Mt. 14,33. Ján. 5,23. Jel. 19,10.**

3. Mit tudhatunk Jézus gyermekségéről és neveltetésének körülményeiről?

- Jézus gyermekségéről és ifjú koráról nagyon szűkszavúan tájékoztat bennünket a Biblia. **Lk. 2,40. 51-52.**
- Már tizenkét éves korában kibontakozott a különleges szellemi és lelki képessége. **Lk. 2,46-47.**
 - Ettől kezdve a saját részére mindenek felett való feladatként a mennyei Atyjának dolgaival való foglalkozást jelölte meg. **Lk. 2,49.**
- Későbbi éveiről egyáltalán nem tesz említést a Biblia, csak annyit tudunk, hogy Názáretben, József és Mária otthonában élt. **Lk. 3,23.**

4. Hogyan készült fel Jézus a messiási küldetésére a Jordánban történt keresztsége után?

- A Szentlélektől készítve a puszta magányába és csendjébe vonult vissza, hogy imával és böjtöléssel készüljön arra a szolgálatra, amit ettől kezdve Messiásként kell elvégeznie.
- Amikor már negyven napja böjtölt és megéhezett, akkor megjelent előtte Sátán, hogy megkísérte Őt. **Mt. 4,2-3.**
 - Sátán kísértései arra irányultak, hogy az Isten-ember Messiás önmaga számára olyan erőket vegyen igénybe, ami a többi embernek nem áll rendelkezésére.
 - Ha Jézus egyetlen alkalommal is igénybe veszi isteni hatalmát, hogy könnyítsen helyzetén, akkor többé nem lehetett volna a helyettesünk és Megváltónk.

III. A bűn testének hasonlatosságában

1. A Biblia olyan kifejezéseket használ: Jézusnak „**mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz**”, – „**Isten az ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában**”; **hogyan kell értelmezni ezt a hasonlatosságot? Zsid. 2,17; Róm. 8,3.**

- A hasonlóság nem azt jelenti, hogy mindenben ugyanolyan, hiszen az egymáshoz hasonló emberek sok mindenben különbözhetnek egymástól.
- Jézus a Mózes által felemelt kígyó által akarja bemutatni, hogy a hasonlóság mellett nagyon sok a különbség is a valóságos mérges kígyó és a rézkígyó között.
 - Mózesnek nem egy hús-vér kígyót emelt fel, hanem csak egy hozzájuk hasonló rézből való kígyót, aminek kinézete olyan volt, de belső anyaga és az alkotó elemeinek természete teljesen más volt, mint a valóságos kígyóknak.
 - Ugyanígy volt Jézus belső természete is teljesen más, mint a kortársainak, de hasonló volt, mert úgy nézett ki, mint ők, mégsem volt ugyanolyan.

- Jézus hasonló volt abban, hogy Ő is úgy nézett ki, mint korának bármelyik zsidó embere, ugyanolyan szükségletei voltak, mint bármelyik kortársának, de lelki lénye különbözött tőlük, mert Ő „szent”-ként született.

2. A „bűn testének hasonlatossága” azt jelentette Jézus emberi természetében, hogy hozzánk hasonlóan Ő is részese lett az „atyáinktól örökölt” bűnös természetnek, Benne is jelen voltak az öröklött bűnös hajlamok?

- Benne nem voltak bűnös hajlamok, mert velünk ellentétben Ő „szent”-ként született, akiről Isten Igéje azt mondja, hogy Ő „szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott” volt. **Lk. 1,35/b. Zsid. 7,26.**
- Ha Jézus emberi természetében hozzánk hasonlóan bűnös hajlamokkal született volna, akkor nem lehetne a Megváltónk, hiszen az „az atyáinktól örökölt hiába-való életünkéből” is megváltásra szorult emberek vagyunk. **I. Pét. 1,18.**
 - „Krisztus a bűnös ember kinézetét vette fel. Isteni természetét emberi természetbe burkolta be. Ő azonban szent volt, mint ahogy Isten is szent. Ő volt a bűn hordozója, akinek nem volt szüksége engesztelésre. Ha Ő nem lett volna a bűn szepülője és sömörögőzése nélkül, akkor nem lehetett volna az emberiség Megváltója. Egy volt Istennel tisztaságban és szentségben, így volt képes a világ bűneiért váltságot hozni.” (YI, 1899. szept. 21.)
- A Jézusra mutató szimbólum úgy az ószövetségi kovásztalan kenyerek ünnepében, mint az újszövetségi úrvacsorában arra akar tanítani, hogy a Messiás testében és vérében nem volt benne a bűn befolyása és hajlama, vagyis a természetében nem volt benne a belülről ható bűn „kovász”. **II. Móz. 12,8. 15. Mt. 26,17. 26-28.**
 - A kovász a bűnnek bennünk levő csíráját jelképezi, amely születésünk óta hatással van ránk, ami szüntelen bűnös cselekedetek elkövetésére befolyásol a belső természetünkben. **I. Kor. 5,6-8.**
 - Jézusnak nem kellett a belsejében lévő kovász befolyása ellen küzdeni, mert Ő „szent” és „tökéletes Fiú”-ként született. **Lk. 1,35/b. Zsid. 7,26-28.**
- „Az emberi szemeknek csak egy ember volt, de Ő tökéletes ember volt. Emberi természetében az isteni jellem megtestesülése volt. Isten az Ő Fiában megtestesítette a maga tulajdonságait; hatalmát, bölcsességét, jóságát, tisztaságát, igazságát és jóakarátát. Benne lakott, noha emberi testben, minden tökéletesség, minden kiválóság.” (Ifj. Nev. 1897. IX. 16.)

3. Miért kellett Krisztusnak testté lenni, hozzánk hasonlóvá?

- **Hogy testvérünk lehessen, – Hogy az emberi faj élére álljon a veszni látszó csatában – Hogy életével bemutassa Isten és törvénye szentségét – Hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett – Hogy példát mutathasson – Hogy megkísérthető legyen – Hogy bűneinket hordozza – Hogy bűnné legyen érettünk, és elviselje helyettünk a bűn büntetését, a halált – Hogy igazolja Istent Sátán vádjaival szemben – Hogy legyőzze Sátánt, és visszaszerezze tőle a Föld fejedelemségét (stb.)**

IV. Ismeretek az ember Fiáról

1. Mikor kellett Jézusnak a világ bűnterhét hordoznia, egész földi élete alatt, vagy csak egy arra kijelölt és meghatározott időben?

- Az ószövetségben gyakorolt áldozati rendtartás által mutatta be Isten az ezzel kapcsolatos rendelkezését, amely mintegy előképe volt a nagy valóságnak.

- A bűnért való áldozat is csak az oltár előtt vált bűnhordozóvá, amikor a bűnös kézzrátétel közben áthárította rá a saját bűnét.

- Egészen addig az áldozat tökéletesen tiszta és ártatlan volt.

- Jézus háromszor vette magára az egész világ bűnterhét, kétszer csak időlegesen, harmadszor viszont véglegesen, amikor meg is halt, mint bűnhordozó.

- „Lásd Őt a pusztá magányában, a Gecsemánéban és a kereszten, hol Isten büntelen Fia magára vette a bűn terhét. Ő, aki Istennel egy volt, lélekben átélte azt a rettenetes szakadást, melyet a bűn okoz Isten és ember között.” (J.v.út, 10.)

2. Miért volt szükség arra, hogy különböző helyzetekben újra és újra magára vegye az egész világ bűnterhét, noha csak egy rövid ideig?

- Mindhárom esetben különleges céllal vette magára a mi bűneink terhét.

- A **pusztában** újra ki kellett mondania azt, hogy vállalja az ember helyett a kezességet, és „bűnné lesz értünk”, akkor, amikor már valóságosan is érezte, mit jelent amit vállalt, noha a Mennyben korábban már kimondta.

- Isten tiszteletben tartja az általa teremtett világ szabad-akarati döntését, ezért Jézusnak is újra meg kellett hoznia a saját döntését.

- A **Gecsemánéban** hasonló okok miatt kellett a bűneink terhének nyomása alá kerülnie, amikor már közvetlenül a cél előtt állt, amikor még visszaléphetett volna, ha úgy gondolja, hogy mégsem vállalja ezt a hatalmas áldozatot.

- A **kereszten** viszont már teljesen más természetű volt a bűnhordozása, lényegesen különbözött az előző esetektől.

- Ott már Isten igazságszolgáltatásával találkozott azok miatt a bűnök miatt, amelyeket magára vett, amelyekkel azonosította magát az Isten ítéletében.

3. Hogyan kell értelmezni Pál apostolnak azt a kijelentését, miszerint Jézus „megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt”; milyen mértékben volt Jézus megkísérthető?

- Pál apostol nagyon precíz meghatározást ad Jézus megkísértésével kapcsolatban, hiszen azt hangsúlyozza, hogy Jézus megkísértése csak hasonló volt a miénkhez, de nem volt minden vonatkozásában teljesen ugyanolyan.

- Ezért Pál kijelentése alapján azt mondhatjuk, hogy Jézus „maga is kísértést szenvedett, de az Ő szentségének tökéletességével arányban” (5. Test. 422.)

- Jézus megkísértését csak akkor érthetjük meg, ha ismerjük a kísértés mibenlétét és annak törvényszerűségét.

- János apostol szerint a kísérthetőségünk három területen történhet **I. Jn. 2,16.**

- „A világ borzalmas bűnterhét hordozva áll ellen az üdvözítő a test, a szemek és a kérkedés kívánságainak. Ezekben a kísértésekben bukott el Ádám és Éva, és ezek minket is könnyen legyőznek.” (JÉ, 88,2.)

- A kísérthetőségünknek viszont kétféle módon történhet: kívülről és belülről.